

Заклад позашкільної освіти «Комунарський районний центр молоді та школярів»
Запорізької міської ради

Інструкція з охорони праці № _____
для роботи на висоті

ЗАТВЕРДЖЕНО

Наказ директора

ЗПО «КРЦМтаШ»

« » 20

№

ІНСТРУКЦІЯ З ОХОРОНИ ПРАЦІ № ДЛЯ РОБОТИ НА ВИСОТІ

1. Загальні положення

1.1. Дана інструкція розроблена відповідно до Закону України «Про охорону праці» (зі змінами), ДНАОП 0.00-8.03-93 «Порядок опрацювання та затвердження власником нормативних актів про охорону праці, що діють на підприємстві», ДНАОП 0.00-4.15-98 «Положення про розробку інструкцій з охорони праці», НПАОП 0.00-4.12-05 «Типового положення про порядок проведення навчання і перевірки знань з питань охорони праці», НПАОП 0.00-1.15-0 «Правил охорони праці під час виконання робіт на висоті» і є нормативним документом, що діє в межах Закладу позашкільної освіти «Комунарський районний центр молоді та школярів» Запорізької міської ради та його структурних підрозділів (далі – ЗПО «КРЦМтаШ»).

1.2. Дія інструкції поширюється на всіх працівників ЗПО «КРЦМтаШ», залучених до виконання поточних ремонтних робіт і містить обов'язкові для дотримання працівниками вимоги з охорони праці при виконанні ними робіт на висоті та встановлює порядок безпечного ведення робіт.

1.3. Згідно із статті 44 Закону України «Про охорону праці» (зі змінами) особи, які не виконують вимоги інструкції з охорони праці, у відповідності від характеру порушення притягуються до дисциплінарної, адміністративної, матеріальної та кримінальної відповідальності.

1.4. Працівник, що залучений до проведення поточних ремонтних робіт, перед виконанням робіт, а також перед виконанням робіт, які не передбачені трудовою угодою, або на які не оформлюються розпорядження чи інші документи, повинен одержати цільовий інструктаж на робочому місці.

1.5. Проведення поточних ремонтних робіт дозволяється виконувати тільки у світлу пору доби.

1.6. Виконання зовнішніх ремонтних робіт дозволяється тільки за сприятливих погодних умов.

1.7. Виконувати лише ту роботу, з якої пройдено інструктаж, і на яку видано завдання, не передоручати свою роботу іншим особам.

1.8. До виконання робіт на висоті допускаються особи без спеціальної професійної освіти віком не молодше 18 років, які пройшли медичний огляд і не мають медичних протипоказань та пройшли навчання з охорони праці, вступний та первинний інструктажі з охорони праці, протипожежної безпеки та електробезпеки, навчилися безпечним методам роботи, та знають порядок дій при виникненні надзвичайної ситуації, які пройшли медичне обстеження і мають

висновок "придатний для роботи не висоті", пройшли вступний інструктаж з охорони праці, інструктаж на робочому місці та інструктаж з пожежної безпеки.

1.9. При виконанні будівельно-монтажних та ремонтно-експлуатаційних робіт розділяють зони постійно діючих небезпечних факторів:

- поблизу від неізольованих струмоведучих частин електроустановок;
- поблизу від неогороджених перепадів по висоті на 1,3 м і більше;
- в місцях, де містяться речовини в концентраціях вище гранично допустимих чи впливає шум інтенсивністю вище гранично допустимих.

1.10. При виконанні робіт на висоті (крім верхолазних робіт) застосовуються: приставні драбини, стрем'янки, риштування, помости, колиски, платформи, запобіжні пояси, страхувальні канати та інше.

2. Вимоги безпеки перед початком роботи.

2.1. Отримати завдання від керівника робіт.

2.2. Перевірити стан спецодягу та інших засобів індивідуального захисту, одягти їх.

2.3. Перевірити:

2.3.1. У драбин:

- наявність інвентарного номера, дати наступного випробування, належність.
- наявність пристрою, що запобігає перевертанням та зсуванню під час роботи.
- наявність спеціальних гаків (при необхідності).
- наявність пристосування для запобігання самочинного розсування у стрем'янки.
- у мотузяних драбин, що канат не має розривів, розпушених ділянок.

3. Вимоги безпеки під час роботи.

3.1. Робота з драбин:

3.1.1. Всі драбини та стрем'янки перед застосуванням повинен оглянути виконавець робіт (без записування результатів огляду в журнал).

3.1.2. Перед початком виконання робіт із застосуванням приставної драбини необхідно забезпечити стійкість драбини, переконавшись оглядом та випробуванням у тому, що вона не може зісковзнути з місця або випадково зсунутись.

У разі установаження приставної драбини за умов, коли її верхній кінець може зміститись, його необхідно надійно закріпити за стійкі конструкції так, щоб виключити можливість зміщення драбини.

3.1.3. Забороняється працювати з приставної драбини стоячи на щаблі, розташованому на відстані менше 1 м від верхнього кінця драбини.

3.1.4. Забороняється у разі недостатньої довжини драбини створювати додаткові опорні споруди з ящиків, бочок тощо.

3.1.5. Приставна драбина повинна устанавлюватись під кутом нахилу до горизонтальної площини не менше 45° і не більше 60°; у разі

установлення драбини під кутом нахилу менше 60° додаткове закріплення верхньої частини драбини не вимагається.

3.1.6. Стрем'янки повинні бути оснащені пристосуваннями (гаками, ланцюгами) – для запобігання самочинному розсуванню їх під час виконання робіт. Нахил стрем'янок повинен бути не більше 1:3.

3.1.7. Не дозволяється виконувати роботу з двох верхніх щаблів стрем'янок, які не мають поручнів або упорів.

3.1.8. Перебування на щаблях приставної драбини або стрем'янки дозволяється тільки одному працівнику.

3.1.9. Не дозволяється піднімати або опускати вантаж по приставній драбині та залишати на ній інструмент.

3.1.10. Забороняється на приставних драбинах та стрем'янках:

- працювати біля обертових механізмів, працюючих машин, транспортерів тощо та над ними;

- виконувати роботу із застосуванням електричного та пневматичного інструмента, будівельно-монтажних пістолетів;

- натягувати проводи та підтримувати на висоті важкі деталі.

Для виконання таких робіт повинні застосовуватись риштування або стрем'янки з верхніми площадками, обгородженими поручнями.

3.1.11. Під час виконання робіт з приставної драбини в місцях з поживавленим рухом транспортних засобів або людей для запобігання падінню її від випадкових поштовхів (незалежно від наявності або відсутності на кінцях драбини наконечників) місце її установлення необхідно обгородити або охороняти драбину від падіння. У тому разі, коли під час установлення драбини на гладкій литочній підлозі її неможливо закріпити, тоді біля основи драбини повинен стояти працівник в касці і утримувати її в стійкому положенні. В інших випадках підтримувати драбину знизу руками забороняється.

3.1.12. Переміщувати драбину під час виконання робіт необхідно з дотриманням таких запобіжних заходів: два працівники повинні нести драбину наконечниками назад, застерігаючи перехожих про небезпеку зіткнення з нею. Якщо драбину переносить один працівник, вона повинна бути в такому похилому положенні, щоб її передній кінець був піднятий над землею не менше ніж на 2 м.

3.1.13. Забороняється використовувати переносні металеві драбини в розподільних установках напругою 220 кВ і нижче.

3.1.14. У відкритих розподільних установках напругою 330 кВ і вище застосування переносних металевих драбин дозволяється за таких умов:

- драбина повинна бути оснащена металевим ланцюгом, який торкається до землі.

- драбину необхідно переносити тільки у горизонтальному положенні під неперервним наглядом виконавця робіт, чергового або працівника зі складу оперативно-ремонтних працівників, який має групу IV з електробезпеки.

3.1.15. У разі виконання робіт з підвісних приставних та з розсувних драбин на висоті більше 1,3 м повинен застосовуватись запобіжний пояс. Пояс повинен закріплюватись за конструкцію будівлі або за драбину - за умови надійного закріплення драбини до конструкції.

4. Основні вимоги до улаштування драбин:

4.1. На кожній з драбин, що перебуває в експлуатації, повинні бути зазначені:

- інвентарний номер.

- дата проведення наступного випробування;

- належність цеху (дільниці тощо).

- на дерев'яних та металевих драбинах написи повинні виконуватись на тятивах, а на мотузкових—на закріплених на них бирках.

4.2. Щаблі дерев'яних драбин повинні бути виготовлені із відбірної деревини твердих порід (бука, дуба, ясеня) першого сорту згідно з ГОСТ 2695 або хвойних порід (сосни, модрина) відбірного та першого сортів згідно з ГОСТ 8486 вологістю не більше 15 %. Нахил волокон (косошар) у щаблях та деталях тятив не повинен перевищувати 7 %.

4.3. Тятиви дерев'яних драбин повинні виготовлятись із сосни відбірного сорту згідно з ГОСТ 8486 абсолютною вологістю не більше 15 %.

4.4. Не допускаються на зовнішніх поверхнях тятив:

- сучки, що частково зрослись на ребрах і випадають;

- сучки, що розпиляні по осі;

- завитки з виїмками, смоляні кишеньки, виявлені під час обробки;

- тріщини, що виходять в отвори для закріплення щаблів.

4.5. Дерев'яні деталі драбин повинні підлягати гарячому просочуванню натуральною оліфою з наступним покриванням безколірним лаком.

Забороняється фарбувати драбини фарбами.

46. Металеві деталі драбин повинні очищатись від іржі, знежирюватись і всі, крім деталей кріплення, фарбуватись у чорний колір. Шайби, головки стяжок та шурупи повинні покриватись безколірним лаком.

4.7. Щаблі дерев'яних драбин повинні врізуватись в тятиви і через кожні 2 м скріплюватись стяжними болтами діаметром не менше 8 мм.

Не дозволяється застосовувати драбини, що збиті цвяхами, без скріплення тятив болтами та врізування щаблів у тятиви.

Відстань між щаблями драбин повинна бути від 300 до 340 мм (крім розсувних триколонних, у яких вона повинна бути 350 мм), а відстань від першого щабля до рівня установа (підлоги, землі тощо) - не більше 400 мм. .

4.8. Приставні дерев'яні драбини та стрем'янки завдовжки більше 3 м повинні мати 2 і більше металевих стяжних болтів, установлених під нижнім та верхнім щаблями. Загальна довжина приставної дерев'яної драбини не повинна перевищувати 5 м.

Тятиви приставних драбин та стрем'янок повинні розходитись до низу – для забезпечення стійкості. Ширина приставної драбини та стрем'янки за осями тятив повинна бути не менше 300 мм угорі та 400 мм вниз.

4.10. Приставні драбини та стрем'янки повинні бути обладнані пристроєм, що запобігає перевертанню та зсуванню їх під час виконання робіт.

На нижніх кінцях приставних драбин та стрем'янок повинні бути оковки з гострими наконечниками - у тому разі, якщо вони встановлюються на землі, а у разі використання драбин на гладких поверхнях (паркеті, металі, плитці, бетоні) на них повинні надягатись башмаки з гуми або іншого нековзкого матеріалу.

4.11. Верхні кінці драбин, якщо їх приставляють до труб або проводів, повинні бути обладнані спеціальними гаками-захватами - для запобігання падінню драбин від дії вітру або випадкових поштовхів.

4.12. Металеві приставні драбини заввишки понад 5 м, встановлені під кутом більше 75° до горизонтальної площини, повинні мати, починаючи з висоти 2 м від їхнього нижнього кінця, дугове огороження або повинні бути оснащені канатом з уловлювачем для закріплення карабіна запобіжного пояса, а драбини, встановлені під кутом від 60° до 75° до горизонтальної площини, - огороження поручнів з обох боків заввишки по вертикалі від 0,9 до 1,4 м, починаючи з висоти 5 м.

4.13. Металеві навісні драбини завдовжки понад 5 м, як вертикальні, так і встановлені під кутом нахилу до горизонтальної площини більше 75° , повинні мати дугове огороження або канати з уловлювачами для закріплення карабіна запобіжного пояса.

Дуги огороження повинні розміщуватись на відстані не більше 0,8 м одна від одної та з'єднуватись не менше ніж трьома поздовжніми стрічками. Відстань від драбини до дуги повинна бути не менше 0,7 м і не більше 0,8 м, - якщо ширина огороження становить від 0,7 до 0,8 м.

4.14. Драбини заввишки понад 10 м повинні бути обладнані площадками для відпочинку, встановленими не рідше ніж через кожні 10 м за висотою.

4.15. Підвісні драбини, які застосовуються для виконання робіт на конструкціях та проводах, повинні бути обладнані спеціальними пристосуваннями, що забезпечують міцне закріплення їх.

4.16. Усі переносні драбини та стрем'янки після виготовлення їх та капітального ремонту, а також періодично під час експлуатації повинні випробовуватись статичним навантаженням у такі терміни:

- один раз на 12 міс. - металеві драбини та стрем'янки;
- один раз на 6 міс. - дерев'яні драбини та стрем'янки;
- один раз на 6 міс. - підвісні мотузкові драбини.

4.17. Дата та результати періодичних оглядів та випробувань драбин та стрем'янок повинні записуватись в "Журнал обліку та огляду такелажних засобів, механізмів та пристроїв".

4.18. Драбини необхідно зберігати в сухих приміщеннях в місцях, де неможливі випадкові механічні пошкодження їх.

4.19. Контролювати стан драбин та стрем'янок повинен інженерно-технічний працівник, призначений розпорядженням по підрозділу (цеху, дільниці)

підприємства. Він повинен оглядати драбини та стрем'янки під час проведення

випробувань; безпосередньо перед застосуванням драбин та стрем'янок їх повинен оглядати працівник, який виконує роботу.

5. Основні вимоги до улаштування риштувань та помосту.

5.1. Риштування та поміст повинні відповідати вимогам СніП Ш-4 "Техника безпеки в строительстве", ГОСТ 24258, ГОСТ 273221, ГОСТ 27331 та ГОСТ 28012.

Риштування, поміст та інші пристрої для виконання робіт на висоті повинні бути інвентарними, виготовляться за типовими проектами та мати паспорти заводу-виробника.

Неінвентарні риштування допускається застосовувати у виняткових випадках. Якщо висота, на якій виконується робота, перевищує 4 м, то такі риштування повинні споруджуватись за індивідуальним проектом з обов'язковим розрахунком всіх їхніх основних елементів на міцність та стійкість.

Проект риштування повинен візувати інженер-інспектор з безпеки праці та виробничої санітарії та затверджувати головний інженер підприємства або організації, що розробила проект, а також головний інженер підприємства або організації, що видала проект на риштування у виробництво.

5.2. Риштування та поміст можуть бути дерев'яні та металеві розбірні. Дерев'яні риштування та поміст повинні виготовляться із сухої деревини хвойних та листяних порід не нижче другого сорту згідно з ГОСТ 8486, ГОСТ 9462 та ГОСТ 2695.

Металеві риштування повинні виготовляться з прямих металевих труб, що не мають ум'ятин, тріщин та інших дефектів, що порушують міцність елементів.

5.3. Розбірні металеві риштування повинні мати надійні з'єднання стояків, які можна нарощувати.

5.4. Риштування повинні закріплюватись тільки металевими елементами кріплення (болтами, струнами, хомутами, скобами тощо).

5.5. Для забезпечення стійкості стояки риштувань по всій висоті повинні бути прикріплені до міцних частин будівлі (споруди або до конструкції).

Місця та способи закріплення стояків повинні зазначатись у проекті на риштування.

5.6. Риштування та поміст необхідно закріплювати до стійких частин будівлі або конструкції, а також до тих частин, що не виступають.

5.7. У разі установаження металевих та дерев'яних риштувань просто неба, їх необхідно обладнати грозозахисними пристроями, а металеві риштування - заземлити.

Грозозахист риштувань повинен здійснюватись за допомогою блискавковідводів, які повинні складатись із блискавкоприймача, струмовідводу та заземлювача. Відстань між блискавкоприймачами не повинна перевищувати 20 м. Опір заземлення повинен бути не більше 15 Ом.

5.8. Навантаження на настили риштувань, поміст та на вантажопідіймальні площадки не повинно перевищувати допустимі значення, встановлені проектом (паспортом) на риштування.

Біля місць піднімання працівників на риштування та поміст необхідно вивісити плакати із зазначенням допустимих значень навантажень та схеми розміщення їх.

5.9. Настили на риштуваннях та на помості повинні мати суцільну рівну поверхню із прорізами між елементами не більше 5 мм і повинні закріплюватись до поперечок риштувань.

Кінці елементів настилів, що стикаються, повинні розміщуватись на опорах, перекривати їх не менше ніж на 20 см в кожен бік, а кінці елементів, що стикаються у наклад, повинні бути скошеними, - щоб запобігти утворенню порогів.

Для дерев'яних настилів повинні використовуватись дошки завтовшки до 40 мм.

Ширина настилів на риштуваннях та помості у разі виконання нижчезазначених робіт повинна бути не менше: 2,0 м - у разі виконання цегляних робіт, 1,5 м - у разі виконання штукатурних робіт; 1,0 м — у разі виконання малярських та монтажних робіт.

5.10. Стояки, рами, опорні драбини та інші вертикальні елементи риштувань повинні установлюватись суворо по виску та розкріплюватись зв'язками згідно з проектом на риштування, а опорні стояки - надійно закріплюватись розпорами та розкосами – для запобігання розхитуванню їх.

Під кінці кожної пари стояків риштувань у поперечному напрямку повинна укладатись суцільна (нерозрізна) підкладка з дошки завтовшки не менше 5 см. Опорні підкладки повинні укладатись на попередньо сплановану та утрамбовану поверхню.

Забороняється вирівнювати підкладку під риштуваннями за допомогою цеглин, каміння, обрізків дощок та клинів.

Перед укладанням елементів помосту (щитів, дощок) на опори (пальці, прогони) необхідно перевірити міцність закріплення та переконатись у неможливості зсування цих елементів.

5.11. Настили риштувань та помосту, що розміщені на висоті 1,3 м і вище від рівня землі або покриттів, повинні мати огороження, що складається із стояків, поручнів заввишки понад 1,1 м, одного проміжного горизонтального елемента або сітки та бортової дошки заввишки не менше 0,15 м. Відстань між стояками поручнів не повинна перевищувати 2 м.

5.12. Для піднімання та спускання працівників риштування необхідно обладнати драбинами або трапами, розміщеними на відстані не більше 40 м один від одного. На риштуваннях завдовжки менше 40 м повинно бути не менше двох драбин або трапів. Верхній кінець драбини або трапа повинен закріплюватись за поперечки риштувань.

Прорізи в помостах риштувань для виходу з драбин необхідно обгородити. Кут нахилу драбини до горизонтальної площини не повинен перевищувати 60°. Нахил трапа не повинен перевищувати 1:3.

5.13. Для піднімання вантажу на риштування вони повинні бути оснащені згідно з проектом надійно закріпленими блоками, укосинами та іншими засобами малої механізації.

Прорізи для переміщення вантажів повинні мати чотиристоронні огородження.

5.14. Поблизу проїздів засоби підмоцнення необхідно установлювати на відстані не менше 0,6 м від габариту транспортних засобів.

5.15. Поміст та риштування заввишки понад 4 м допускаються до експлуатації тільки після прийняття їх комісією та оформлення акту приймання риштувань.

5.16. Поміст та риштування заввишки до 4 м повинні допускатись до експлуатації тільки після прийняття їх керівником робіт або майстром із записом про це в "Журнал приймання та огляду помосту".

Під час приймання риштувань та помосту в експлуатацію повинні перевірятись:

- наявність з'єднань та закріплень, що забезпечують стійкість, міцність вузлів закріплення окремих елементів;
- справність робочих настилів та огорожень;
- вертикальність установлення стояків;
- надійність опорних площадок;
- наявність заземлення - для металевих риштувань.

Кривизна стояків повинна бути не більше 1,5 мм на 1 м довжини.

5.17. Риштування, з яких протягом місяця і більше робота не виконувалась, повинні повторно прийматись в експлуатацію перед поновленням робіт.

Додатковому огляду підлягають риштування, розміщені просто неба, - після дощу або відлиги, що можуть вплинути на тривкість основи під цими риштуваннями, а також після механічних дій.

У разі виявлення деформацій риштування необхідно відремонтувати та повторно прийняти до експлуатації згідно з вимогами пунктів 1.11.15 та 1.11.16 даної інструкції.

6. 3 риштувань і помостів;

6.1. Виконання робіт з риштувань та помостів дозволяється тільки після прийняття їх в експлуатацію відповідно до пп. 1.15.15. та 1.15.16.

6.2. У разі виконання робіт підрядною організацією з використанням споруджених нею риштувань останні повинна приймати в експлуатацію комісія, яка призначається наказом керівника цієї організації (дільниці). Комісію у цьому разі повинен очолювати інженерно-технічний працівник підрядної організації.

6.3. Монтаж і демонтаж риштувань повинен виконуватись робітниками, які мають право працювати на висоті з забезпеченням їх запобіжними поясами, що прикріплюються до надійних елементів і конструкцій по вказівці (виконроба).

6.4. Розбирання риштувань повинно виконуватись під керівництвом виконроба або майстра з дотриманням порядку, який

указаний в ІГОР.

6.5. До початку робіт по розбиранню риштувань технічний персонал повинен оглянути конструкції, які підлягають розбиранню, ознайомити робітників з можливою небезпекою і дати вказівки по послідовному способу розбирання і заходам безпеки.

6.6. У зоні, де устанавлюються або розбираються риштування та поміст, не повинні перебувати сторонні особи.

6.7. Електричні проводи, що розташовані ближче 5 м від риштувань, на час устанавлювання або розбирання цих риштувань необхідно: або знеструмити та заземлити, або укласти в коробки, або демонтувати.

6.8. Під час виконання робіт на висоті прохід людей вниз повинен бути заборонений, а небезпечна зона - обгороджена на відстані не менше 0,3 висоти риштувань або помосту та позначена знаками безпеки.

Риштування, що розташовані біля проходів у будівлю, повинні мати захисні козирки та суцільну бокову обшивку - для захисту працівників від предметів, що можуть випадково впасти зверху.

Висота проходів у просвіті повинна бути не менше 1,8 м.

6.9. Перед зняттям настилу риштувань його слід звільнити від матеріалів, сміття, тари (не скидати з риштувань) і зачинити доступ на риштування.

Забороняється знаходитись людям під настилом під час його переміщення.

6.10. При розбиранні риштувань спуск елементів слід виконувати за допомогою кранів чи інших вантажопідіймальних пристосувань.

Забороняється скидати з риштувань окремі елементи.

6.11. Під час розбирання риштувань всі дверні прорізи першого поверху і виходи на балкони всіх поверхів (в межах ділянки, яка розбирається) повинні бути зачиненими.

6.12. Навантаження на риштування і помости не повинно перевищувати встановлене паспортом (проектом) допустимі величини.

Не допускається скупчення працівників у будь-якому місці настилу.

6.13. За необхідності передати на риштування додаткові навантаження (від вантажопідіймальних механізмів, вантажопідіймальних площадок тощо) це повинно враховуватись в конструкції риштувань.

6.14. Насіяли та драбини риштувань та помосту необхідно періодично під час виконання роботи, а також щоденно після її закінчення очищати від сміття, взимку – від снігу та ожеледі, а у разі необхідності - посипати піском.

6.15. Риштування та поміст, з яких тимчасово не виконується робота, необхідно підтримувати у справному стані.

6.16. Забороняється виконувати роботи з випадкових підставок (ящиків, бочок та ін.), а також з ферм, крокв тощо.

У разі необхідності виконання короткострокових робіт на висоті 1,3 м і вище від рівня підлоги (робочої площадки) без риштувань обов'язково повинні застосовуватись запобіжні пояси.

6.17. Працівники, яким належить виконувати ці роботи, повинні бути проінструментовані як і де підніматись, до чого закріплюватись карабінами запобіжних поясів тощо.

6.18. Передача на риштування і помости додаткового навантаження від машин для підйому матеріалів, які призводять до їх перенавантаження не допускається.

При розвезенні матеріалів возиками слід укласти по настилам риштувань кагальні ходи, їх стики не повинні співпадати з поперечними стиками щитів настилу.

6.19. При підйманні матеріалів необхідно:

- надійно стропувати деталі, пакети, ящики та інше.
- піднімати і опускати мілкі деталі і матеріали в спеціальній тарі.
- дотримуватись встановленої сигналізації при підйманні і опусканні вантажів.
- опускання вантажу на настил слід виконувати на найменшій швидкості, плавно без поштовхів.

6.20. Щоб уникнути ударів по риштуванням вантажем підвішеним на гаку баштового або стрілового крана, поворот стріли крана одночасно з підйманням вантажу в безпосередній близькості від риштувань забороняється.

6.21. Забороняється підйом і спуск робітників по стоякам риштувань.

6.22. Забороняється підймати на риштування і помости цеглу пакетами, укладену з перехресною перев'язкою або в "ялинку" без спеціальних огорожувальних пристосувань.

6.23. Опускати порожні піддони з риштувань і помостів слід пачками, заздалегідь підготовленими і правильно застропованими.

6.24. Забороняється скидати піддони з риштувань і помостів.

6.25. Забороняється по власній ініціативі виконувати будь-які зміни в каркасі риштувань, а також знімати кріплення.

6.26. Періодично очищати настили від будівельного сміття, а в зимовий час від снігу, льоду з посилкою після цього піском.

6.27. Під час експлуатації риштування повинні оглядатися виконробом чи майстром не рідше ніж через кожні 10 днів.

6.28. Риштування, з яких поздовж місяця і більше роботи не проводились, перед початком робіт необхідно приймати в порядку згідно з пп. 1.15.15., 1.15.16.

Додатковому огляду підлягають риштування після дощу чи відлиги, а також після механічного впливу.

7. Вимоги безпеки після закінчення роботи.

7.1. Розвантажити риштування і помости від матеріалів, механізмів, інструментів тари та будівельного сміття.

7.2. Прибрати робоче місце.

7.3. Драми, стрем'янки, запобіжні пояса, страхувальні канати покласти у відведені для них місця.

7.4. Зняти спецодяг та інші засоби індивідуального захисту.

7.5. Вимити руки, обличчя теплою водою з милом; при можливості прийняти душ.

7.6. Доповісти керівнику робіт про всі недоліки, які мали місце під час роботи.

8. Вимоги безпеки в аварійних ситуаціях.

8.1. Аварійна ситуація може виникнути у разі: падіння з висоти, падіння предметів, драбин, риштувань, помостів, вихід з ладу обладнання, ураження електричним струмом та інше.

8.2. При виявленні такої ситуації необхідно припинити роботи, виключити обладнання, огородити небезпечну зону, не допускати в неї сторонніх осіб.

8.3. Повідомити про те, що сталося керівника робіт.

8.4. Якщо є потерпілі надавати їм першу медичну допомогу, при необхідності викликати "швидку допомогу".

9. Надання першої медичної допомоги:

9.1. Перша допомога при ураженні електричним струмом:

При ураженні електричним струмом слід негайно звільнити потерпілого від дії електричного струму, відключивши електроустановку від джерела живлення, а при неможливості відключення - відтягнути його від струмоведучих частин за одяг або застосувавши підручний ізоляційний матеріал.

При відсутності у потерпілого дихання і пульсу необхідно робити йому штучне дихання і непрямий (зовнішній) масаж серця, звернувши увагу на зіниці. Розширені зіниці свідчать про різке погіршення кровообігу мозку. При такому стані необхідно негайно приступити до оживлення потерпілого і викликати швидку медичну допомогу.

9.2. Перша допомога при пораненні:

Для надання першої допомоги при пораненні необхідно розкрити індивідуальний пакет, накласти стерильний перев'язочний матеріал, що міститься у ньому на рану і зав'язати її бинтом.

Якщо індивідуального пакету не виявиться, то для перев'язки необхідно використати чисту носову хустинку, чисту полотняну ганчірку і т. ін. На те місце ганчірки, що приходить безпосередньо на рану, бажано накапати декілька крапель настойки йоду Щоб одержати пляму за розміром більше рани, а після цього накласти ганчірку на рану.

Особливо важливо застосовувати настойку йоду зазначеним чином при забруднених ранах.

9.3. Перша допомога при переломах, вивихах, ударах.

При переломах і вивихах кінцівок необхідно пошкоджену кінцівку укріпити шиною, фанерною пластинкою, палицею, картоном або іншим подібним предметом. Пошкоджену руку можна також підвісити за допомогою перев'язки або хустки до шиї і прибинтувати до тулуба.

9.4. Перша допомога у разі кровотечі.

Для надання першої допомоги при пораненні слід використовувати стерильний перев'язочний матеріал (перев'язочний пакет, бинт).

Якщо перев'язочний пакет відсутній, то для перев'язки слід використовувати чисті носову хустинку, полотняну ганчірку тощо. На те місце пов'язки, що приходить безпосередньо на рану, бажано накапати декілька крапель настоянки йоду, щоб одержати пляму розміром більше рани, а після цього накласти пов'язку на рану. Особливо важливо застосовувати таким чином настоянку йоду при забруднених ранах.

Кровотечу, за якої кров тече з рани або природних отворів назовні, називають зовнішньою. Кровотечу, за якої кров накопичується у порожнині тіла, - внутрішньою.

Кровотечу зупиняють такими способами:

- накладання пов'язки або джгута;
- згинання кінцівки в суглобі;
- притиснення пальцями судину, що кровоточить, - артерію, вену.

9.5. Перша допомога у випадку опіків.

Опіки бувають:

- термічні - викликані дією температури (теплом або холодом);
- хімічні - викликані хімічними речовинами та сполуками (кислотами або лугами);
- електричні - викликані дією електричного струму або електричної дуги.

Після надання першої долікарської допомоги при опіках потерпілого необхідно доставити до медичного закладу.

Надання першої долікарської допомоги при теплових термічних опіках:

- при опіках вогнем, парою, гарячими предметами не слід змочувати обпечене місце водою та ні в якому разі не відкривати пухирі;
- при опіках I ступеня (почервоніння) обпечене місце обробляють антисептичними засобами та етиловим спиртом;
- при опіках II ступеня (пухирі) обпечене місце обробляють спиртом або 3% марганцевим розчином;
- при опіках III ступеня (ушкодження шкіряної тканини) рану накривають стерильною пов'язкою та викликають медичного працівника.

9.6. У разі виникнення пожежі (ознак горіння) слід негайно повідомити про це адміністрацію та вжити можливих заходів щодо евакуації людей, гасіння (локалізації) пожежі наявними первинними засобами пожежогасіння та збереження майна, дотримуючись порядку дій згідно з інструкцією з пожежної безпеки. За необхідності викликати пожежно-рятувальну службу за телефоном 101.

Інструкцію розробив
заступник директора з АГЧ

V.O. Концун

Узгоджено
інженер з ОП

V.V. Малиш